

تهیه و تصحیح توسط هیئت محبان حضرت علی اکبر (ع) روستای ننیز
علیا شهرستان رابر استان کرمان
نسخه حضرت رقیه در تعزیه خرابه شام

رقیه دختر زار حسینم ز بهر باب خود در شور و شینم
خداوندا یتیم و خوار و زارم به نزد هیچ کس قربی ندارم

.....
فرد به فرد رقیه با زینب

بیا ای عمه محنت قرینه

.....
سوالی از تو دارم ده جوابم

.....
مگر ای عمه جان ما جا نداریم

.....
چرا از جا و منزل بی نصیبیم

.....
مگر جای غریبان هست ویران

.....
فرد به فرد رقیه با زینب

.....
عمه دارم سوال چند امشب

.....
پدرم کونه در نظر باشد

.....
از سفر او مگر نمی آید

.....
عمه عباس و اکبرم به کجاست

.....
چیست عمه میان طشت طلا

.....
من طعام از کسی نخواستم ام

.....
هر چه اینجاست عمه افشا کن

.....
عمه ااین راس پر ز خون از کیست

.....
عمه گویا سر حسین باشد

.....
تو نگفتی که در سفر رفته

.....
سر بایم بده تو بر من زار

.....
السلام ای باب زارم السلام   السلام ای گل‌عذارم السلام
در کجا بودی که جانم سوختی   ز انتظاری استخوانم سوختی
جان بابا ز رقیه خبری داری تو   بسته دستم به رسن هیچ خبر داری تو
شمر سیلی به رُخم میزد و میگفت یتیم به اسیری برمت هیچ خبر داری تو
پای پر آبله ام را تو نظر کن بابا   بس دویدم به ره شام خبر داری تو

شه عالی تبارم ای پدر جان   انیس روزگرم ای پدر جان
عجب بابا که از من یاد کردی   دل من را از این غم شاد کردی
بین تاول به پایم ای پدر جان   ز بسکه من دویدم در بیابان
نظر کن صورتم بابا کبود است   نمیدانم گناه من چه بوده است
ببردند از ستم پیش یزیدم   سرت در طشت زر بنهاده دیدم
که رگهای گلویت را بریده   ز داغ‌ت ای پدر قدم خمیده

ز شوق وصل جمال بابا   خلاص گشتم ز رنج دنیا
رسیده وقتی که جان سپارم   رسم به نزدت پدر به عقبا
بیا به نزدم زمانی عمه   که با تو دارم کنون وصایا
بگیر این تار موی اکبر   روی مدینه بده صغری
برو تو بیرون زمانی عمه   که با پدر من کنم وصایا
بزرگوارا به حق احمد   به قرب و جاه علی اعلی
رسان به بایم من حزین را   که سیر گشتم ز رنج دنیا